

til at rette de Feil, der hæfte ved dem. Naar vi behandle dem, kan det derimod blive klart, hvori Feilene bestaa, og vi kunne arbejde paa at rette dem, men det kan ikke ske, naar Sagerne slaas ihjel. Det samme gjælder om et andet Lovforslag, nemlig det, som staar opført paa Dagsordenen i Dag under Nr. 5, Lovforslaget om Pligtkjørsler paa Landet (Afbrydelse). De Herrer sige, at det er en Fordemoderlov, men den gjælder ogsaa om Læger (Afbrydelse). Det er ogsaa rigtigt, naar de Herrer afbryde mig med at sige, at der kjøres gratis efter Læger og Fordemodre; det veed jeg meget godt, jeg har levet saa meget paa Landet og kjender Forholdene der saa godt, at jeg nok veed, at det, Gud ske Lov, er saa i sin store Almindelighed, at de paa Landet, der have Kjøretøier, kjøre for dem, der ikke have noget, og hjælpe dem til Rette, og at det kan gaa meget godt i sin store Almindelighed; men de Herrer vide ogsaa ligesaa godt som jeg, at der er mange Undtagelser fra denne Regel, og at der ude i Landet er mange Steder, hvor Antallet af dem, der ikke have Kjøretøier, er altfor stort i Forhold til dem, der have Kjøretøier, og hvor altsaa Antallet af dem, der ikke kunne hjælpe sig selv, er for stort i Forhold til dem, der ere i Stand til at hjælpe, og at saa er det en absolut Nødvendighed, at Loven træder til og ordner Forholdet, thi ellers bliver der Enkelte, der under vanskelige Forhold komme til at staa meget hjælpeløse. De Herrer vide ogsaa meget godt, og her sigter jeg særlig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Kreds (B. Holm), at De tale altid om, at det skal ikke være Arbeidernes Sag at faae saadanne Goder af Naade, som de kunne kræve som Ret, men det vil netop opnaas ved at vedtage dette Lovforslag om visse Pligtkjørseler, det vil hæve alle Vanskeligheder i de Undtagelsestilfælde, der ere til Stede hist og her, og det vil gjøre, at de Folk, der ikke ere i Stand til at hjælpe sig selv, ville kunne for-dre som en Ret at blive hjulpede i Stedet for, at de nu kun kunne faae Hjælp som en Naade. Jeg tror derfor, at ligesom det gjælder om det store og vigtige Forslag, jeg først nævnte, saaledes gjælder det ogsaa om det mindre, jeg her taler om, at det er ud-arbejdet i en human Aand, og at Regjeringen har ved at drage disse Lovforslag frem i det Mindste gjort sig fortjent til, at de, der tænke alvorlig over Sagen, ville erkjende, at den har gjort Skridt til at afhjælpe en Trang, som virkelig er til Stede. Jeg beder udtrykkelig bemærket, at, naar jeg nu bliver afbrudt af et Par ærede Medlemmer, der sige, at disse Kjørseler gjøres frivillig, saa svarer jeg,

at hvor jeg har hjemme, kjender man ikke Andet, og det er ogsaa den almindelige Regel paa Landet, og at det gaar meget godt, men de Herrer vide, at i saare mange Tilfælde i Livet er det Undtagelserne, der gjøre Loven nødvendig, og for Undtagelsernes Skyld bør vi vedtage et saadant Lovforslag for at sikke dem, der ikke kunne komme ind under den Frivillighedens Regel, der ellers hersker i den største Del af Landet.

I Slutningen af sit sidste Foredrag brugte det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojfen) to Udtryk, som jeg maa omtale lidt nærmere. Han sagde: Vi maa og skulle frem over dette Ministerium, og han sagde dernæst: Det andet Thing lade vi ude af Betragtning. Det forekommer slet ikke mig, at de Midler, de Herrer bringe til Anvendelse, ere i Stand til at hjælpe Dem ud over dette Ministerium. Deres Finans-lovsnegtelser for en halv Snes Aar tilbage, Deres Forsøg i 1877 paa at gjøre Finans-loven uantagelig for Ministeriet, og Deres hyderligere Forsøg i 1878 paa at negte Regjeringen Midler til at bringe Forholdene paa Gode i vore vestindiske Besiddelser, tale ikke derfor. Den Gang sagde de Herrer ogsaa, at man maa og skal frem over dette Ministerium, og det andet Thing lade vi ude af Betragtning, men denne Optræden har bestandig kun ført til, at Ministeriet er blevet siddende, og at det andet Thing staar ligesaa sikkert paa sin Forhaabning om Ministeriets Sidde, som de Herrer paa Deres modsatte Forhaabning. Jeg skjønner heller ikke, at det Middel, De nu ville bringe til Anvendelse, hvad enten det fremtræder i den mindre krasse Form, at alle Lovforslag sendes til et Begravelsesudvalg, hvor de saa blive, eller det fremtræder i den mere krasse Form, som De i Dag inaugurerer ved gennem en motiveret Dagsorden at nægte Forslagenes Fremme — jeg skjønner ikke, at disse Midler mere ville bringe Dem ud over Ministeriet end Deres tidligere Midler, og jeg skjønner heller ikke, at det gaar an at lade det andet Thing ude af Betragtning. Flere af de Herrer, der i Dag have havt Ordet, have talt, som om dette Thing var den eneste Faktor ved Siden af Regjeringen. Jeg tror, at De deri tage meget Feil, og at det Maal, De have sat sig, vilde De snarere og paa en mere naturlig Maade naae, naar De gik til en virkelig Behandling af Sagerne (Afbrydelse). De Herrer sige, at de have prøvet det. Nei, det have de ikke saaledes, som de burde have prøvet det. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojfen) talte for et Dieblif siden til os om, at han havde været med til at